

Żydowsko – chrześcijański ruch w Rosji

Wśród Żydów południowej Rosji szerzy się znamieny ruch religijny. Ni mniej ni więcej, jest to ustanawianie Żydowsko – Chrześcijańskich ugrupowań wśród Żydów nie mających łączności z żadnymi obecnie istniejącymi chrześcijańskimi sektami, lecz mające tworzyć specyficzny związek chrześcijański, ściśle złączony z tradycyjnymi zwyczajami żydowskimi, przy odrzuceniu wszystkich pogańsko – chrześcijańskich nauk. Duszą tego ruchu jest żydowski prawnik (R.703: strona 7) pan Józef Rabinowitz, człowiek cieszący się wielkim szacunkiem wśród swego narodu. Przez wiele lat przedmiotem jego niezgłębionej troski był społeczny i religijny stan jego ludu. W 1880 roku pan Rabinowitz opublikował program, w którym zalecał gruntowną reorganizację systemu rabinackiego. Następnie, brał udział w działalności towarzystwa upowszechniającego rolnictwo wśród Żydów z południowej Rosji a w czasie prześladowań 1882 roku, gorąco zachęcał swych rodaków do powrotu do Palestyny. W tym oto czasie nastąpił zwrot w jego przekonaniach religijnych. Nie był on wynikiem jego chrześcijańskiej działalności misyjnej, a takie jego nawrócenie nie miało sensu, jaki sugeruje ogólnie przyjęte znaczenie tego słowa. Zmiana jego poglądów dokonała się stopniowo i dopiero w rezultacie długich przemyśleń, dojrzała w nim myśl zorganizowania zgromadzeń chrześcijańskich Żydów. Po powrocie z Palestyny pan Rabinowitz ogłosił przekonanie, że *„Klucz do Ziemi Świętej leży w rękach naszego brata Jezusa.”* W słowach *„Jezus nasz Brat”* zawarta jest istotna treść religijnych poglądów pana Rabinowicza. Jego działalność cieszyła się powodzeniem a obecnie, nie mniej niż dwieście rodzin przyłączyło się do tego Żydowsko – Chrześcijańskiego ruchu. Ostatnie Święta Paschy były obchodzone według liturgicznego obrzędu ustalonego przez pana Rabinowicza. Profesor Franz Delitzsch z Lipska, przewodniczący żydowskiej misji w Niemczech i wydawca *Saat auf Hoffnung*, kwartalnika poświęconego tej działalności, opublikował siedemdziesięciopięć stronicową broszurę na temat tego nowego ruchu religijnego. Najwięcej miejsca zajmują tam dokumenty stwierdzające genezę tego ruchu. Przetłumaczone na język hebrajski i niemiecki, wyżej wspomniane dokumenty zawierają trzynaście tez: Wyznanie Wiary Narodowego Żydowskiego Kościoła Nowego testamentu, Wyjaśnienie Wiary w Mesjasza – Jezusa z Nazaretu, w zrozumieniu członków tego zgromadzenia, Haggada dla Izraelitów wierzących w Mesjasza – Jezusa z Nazaretu i na końcu Porządek Wieczery Pańskiej. Jako dodatek zamieszczono deklarację nauczyciela Friedmanna, skierowaną do Żydów wierzących w Chrystusa i deklarację przyjętą na ich konferencji, która miała miejsce w Kiszyniewie w Marcu bieżącego roku. Ta niewielka broszura będąca zbiorem oryginalnych dokumentów, zawiera wszystkie materiały potrzebne do zapoznania się z nowym ruchem.

Jej tezy, które należy traktować jako podstawę nowej wiary, rozpoczynają się od przedstawienia opłakanej sytuacji Żydów w Rosji, utrzymując, że usiłowania ze strony samych Żydów, aby uzyskać poprawę swego położenia, nie przyniosły pozytywnych rezultatów. *„Istnieje głęboka potrzeba odnowy moralnej i duchowego odrodzenia. Musimy odrzucić fałszywych bogów, umiłowanie pieniędzy, a w sercach przygotować miejsce dla miłości prawdy i bojaźni zła.”* Do tego konieczny jest jednak przywódca. Kto mógłby nim być? W Izraelu niema takiego. *„Studiując uważnie wszystkie księgi historii naszego narodu, znaleźliśmy tylko jednego człowieka Jezusa z Nazaretu, posiadającego wszystkie wymagane kwalifikacje przywódcze: miłość do Izraela, ofiarowane życie, czystość, głęboka znajomość ludzkiej natury, żarliwość w piętnowaniu grzechu i zła u swego narodu.”* Współcześni Mu mądrzy Izraelici nie potrafili Go zrozumieć, *„lecz my w obecnym czasie (5644 rok – 1884 n.e.) z całą pewnością możemy powiedzieć, że jedynie tylko On pragnął dobra dla swych braci. Dlatego powinniśmy uczcić imię naszego brata Jezusa”.* *„Księgi Ewangelii powinniśmy przyjąć do naszych domów jako błogosławieństwo i złączyć je ze wszystkimi Pismami Świętymi, które zostały nam przekazane przez naszych mędrców.”* W ostatniej tezie tego dokumentu czytamy: *„Jesteśmy całkowicie przekonani, że słowa naszego brata Jezusa przyniosą nam, jako owoc, sprawiedliwość i wybawienie, a wówczas ludzie i rząd państwowy okażą nam swoje uczucia serdecznej przyjaźni. Będziemy pomyślnie żyli tak, jak inne narody bezpiecznie mieszkające pod osłoną europejskich praw sformułowanych w duchu naszego brata, który oddał swoje życie, aby uszczęśliwić świat i usunąć z ziemi zło! Amen.”*

Pozostałe dokumenty mają ten sam styl i one wszystkie wskazują, że, jak dotąd, przewodnia myśl tego ruchu jest niesprecyzowana i niedojrzała. Cechą najbardziej wyróżniającą ten ruch jest jego żydowski charakter, lecz czy ktoś zaprzeczy, że w jego zarodku leżą wielkie możliwości? Niewątpliwie, mądrze postąpimy, gdy zwrócimy uwagę na profesora Delitzscha napomnienie zalecające powstrzymanie się od sądzenia w obecnym czasie i oczekiwanie dalszego rozwoju wydarzeń. Przedmowę do swej broszury profesor zakańcza słowami: *„Tylko nie zniszczcie tego. W nim zawarte jest błogosławieństwo.”*

Titcomb – biskup angielskiego kościoła w północnej i środkowej Europie, w swoim liście do gazety *„London Times”* też

wspomina o tym samym ruchu. Zamieszczając poniższy artykuł, on uważa go za najbardziej godny uwagi wśród serii artykułów o wierze przez nich zredagowanych: „Wedle wyroku niezbadanej mądrości Bożej, serca naszych ojców zostały zatwardzone i Pan pokarał ich duchem głębokiego snu, tak, że sprzeciwili się Panu Jezusowi Chrystusowi oraz zgrzeszyli przeciwko niemu, trwając w takim stanie aż do dnia dzisiejszego. Jednakże przez swą niewiarę sprawili, że inne narody okazały większą gorliwość i w taki sposób przyczynili się do pojednania ludzkości, która uwierzyła w Pana Jezusa Chrystusa – syna Dawidowego, naszego króla, usłyszawszy radosną nowinę głoszoną przez zwiastunów pokoju (Iz. 52:7), którzy zostali haniebnie pozbawieni społeczności z Izraelem. Jednakże, w konsekwencji naszego grzechu przeciwko Chrystusowi Bożemu, świat wzbogacił się, uwierzywszy w Chrystusa, a narody w zupełności weszły do Królestwa Bożego. Teraz też nadszedł czas naszej zupełności. Jako nasienie Abrahamowe, mamy skorzystać z błogosławieństwa wynikającego z wiary w Pana Jezusa Chrystusa, a Bóg naszych ojców, Abrahama, Izaaka i Jakuba zlituje się nad nami i gałęzie, które zostały odcięte, ponownie wszczepi do naszego własnego korzenia – Jezusa. A tak cały Izrael będzie miał udział w wiecznym zbawieniu. Nasze Święte Miasto – Jerozolima – będzie odbudowane, a tron Dawida ustanowiony na wieki wieków.”

Watch Tower R-703a – 1884 r.

Jeżeli zauważyłeś błąd w pisowni, powiadom nas poprzez zaznaczenie tego fragmentu tekstu i przyciśnięcie **Ctrl+Enter**.